

Φθιώτιδος Συμεών: «Το μεγάλο θύμα είναι ο πολιτισμός με την βεβήλωση της Μονής της Χώρας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος



Στον Ιερό Ιδρυματικό Ναό του Αγίου Ευαγγελιστού Ιωάννου του Θεολόγου, στο «Σπίτι της αγάπης, στο Ορφανοτροφείο Θηλέων, τέλεσε σήμερα Τετάρτη της Διακαινησίμου 8 Μαΐου 2024 την Αναστάσιμη Αρχιερατική Θεία Λειτουργία για την εορτή του Ευαγγελιστή της αγάπης, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Τον κ. Συμεών υποδέχθηκαν με αγάπη και σεβασμό η ερίτιμος Διευθύντρια του Ιδρύματος κ. Σταυρούλα Πελέκη και τα κορίτσια του Ορφανοτροφείου, ο εκπρόσωπος της Αδελφότητας Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ» κ. Εμμανουήλ Σταθούλιας, ο Πρόεδρος του Ηθικοθρησκευτικού Συλλόγου «Ο Ευαγγελιστής Λουκάς» κ.

Γρηγόριος Μπούρδας, καθώς και οι πιστοί.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών αναφέρθηκε στην εορτή του Ευαγγελιστού Ιωάννου, στην ανάμνηση της αναδύσεως θαυματουργικής κόνεως (σκόνης) από τον τάφο του Ευαγγελιστού, μέσω της θαυματουργικής επενέργειας του Αγίου Πνεύματος και χαρακτηριστικά σημείωσε:

«Όταν ένας άλλος μαθητής ο Ιούδας έδινε στον Κύριο μας φιλί προδοσίας, ο Ιωάννης «ο μαθητής ον ηγάπα» έπεφτε πάνω στα στήθη και στην αγκαλιά του Χριστού και του έδινε φίλημα αγάπης και ζωής γι' αυτό και η Εκκλησία μας ιδιαίτερα όταν είναι να μεταλάβουμε προσεύχεται: «Ου φίλημά σοι δώσω καθάπερ ο Ιούδας», να μη σου δώσω το φιλί που σου έδωσε ο Ιούδας, το φιλί της προδοσίας. Αξιώθηκε να ζήσει την Ανάσταση πάνω στο Σταυρό, γιατί είναι Ανάσταση ο ίδιος ο Χριστός να σου εμπιστεύεται τη μητέρα Του και να σου λέει ότι από σήμερα αυτή είναι η μητέρα σου και αυτός είναι ο υιός σου, αξιώθηκε να ζήσει την Ανάσταση μέσα από τις Θείες Αποκαλύψεις, τις οποίες έλαβε. Μεγάλο πράγμα να είσαι και Ευαγγελιστής και μάλιστα είναι το μόνο Ευαγγέλιο που συγχρόνως είναι και η ερμηνεία μαζί, γιατί ο Ευαγγελιστής Ιωάννης ακριβώς έχοντας το χάρισμα της θεολογίας είναι ο μοναδικός που τολμά μέσα στο Ευαγγέλιο, σε συγκεκριμένες περιπτώσεις να προβαίνει και στην ερμηνεία και όχι μόνο στην παράθεση. Είναι επίσης αυτός ο οποίος συνέγραψε και Επιστολές οι οποίες είναι μέσα στον Κανόνα των βιβλίων της Καινής Διαθήκης και μάλιστα είναι ο μόνος, ο οποίος τόλμησε να «ορίσει», γιατί ο Θεός δεν ορίζεται, το ότι είναι Θεός. «Ο Θεός αγάπη εστί» και επίσης είναι αυτός, ο οποίος είναι ο μόνος γιατί είναι το μοναδικό βιβλίο της Αποκαλυπτικής Γραμματείας, το οποίο υπάρχει στον Κανόνα των βιβλίων της Καινής Διαθήκης να λάβει στο νησί της Πάτμου, να λάβει το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος και να συγγράψει το βιβλίο της Αποκάλυψης και φυσικά η αναστάσιμη εμπειρία του δεν έμεινε μόνο εκεί. Έλαβε το μεγάλο δώρο να λάβει πληροφορία της κοιμήσεώς του, όχι απλώς έλαβε την πληροφορία της κοιμήσεώς του, αλλά όπως γνωρίζουμε πολύ καλά στον τάφο που ο ίδιος είχε ετοιμάσει στην Έφεσο μπήκε ζωντανός μέσα και αποχαιρέτησε από εκεί τα τεκνία του, την Εκκλησία, τα πνευματικά του παιδιά και στον αποχαιρετιστήριο ακροτελεύτιο λόγο του αποχαιρέτησε τα τεκνία του με τη φράση «Αγαπάτε αλλήλους» και μάλιστα όταν ρωτήθηκε να δώσει και κάποια άλλη παρακαταθήκη, κάποια άλλη οδηγία, με πολύ αφοπλιστικό τρόπο είπε ότι: «αυτή η φράση περικλείει όλο το Ευαγγέλιο του Χριστού, όλη την αλήθεια του Χριστού».

Και φυσικά δεν έμεινε μόνο εκεί. Η αναστάσιμη εμπειρία και μαρτυρία του Ευαγγελιστού της αγάπης τν αξίωσε, όπως και η Παναγία Μητέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού κα Μητέρα όλων όπως και ο Προφήτης Ηλίας στην Παλαιά Διαθήκη, μεταστάσεως και όχι απλώς κοιμήσεως, αξιώθηκε μίας πρώτης Ανάστασης πριν την τελική Ανάσταση.

Ο Θεός μιλάει μέσα από τους αναστημένους ανθρώπους, τα αναστημένα του παιδιά, μιλάει και μέσα από αισθητά σημεία, για να βοηθηθούμε εμείς, για να παρηγορηθούμε εμείς, για να λάβουμε όπως ακούσαμε στο στίχο στο Συναξάριο να λάβουμε «ρώσιν» και όχι «βρώσιν», να λάβουμε ρώσιν, δύναμη. Και ποιο είναι αυτό το δώρο της Αναστάσεως; Ήταν η «κόνις», η σκόνη. Η ευλογημένη σκόνη η οποία ανέβλυζε από τον τάφο του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου και αυτό είναι που γιορτάζουμε: την επέτειο του θαύματος της αναβλύσεως της ιεράς σκόνης, την οποία ο λαός του Θεού πώς την ονόμασε, ζώντας την εμπειρία της Παλαιάς Διαθήκης, τη ζωντανή, σε μία αδιάκοπη συνέχεια «Ευλογημένο μάννα». Όπως ο παλαιός Ισραήλ έλαβε το μάννα για να τραφεί μέσα στην έρημο έτσι ο νέος Ισραήλ έλαβε μέσα από τον Άγιο Ιωάννη το Θεολόγο το «Ευλογημένο μάννα», το οποίο δε δόθηκε εις βρώσιν όπως ακούσαμε αλλά «εις ρώσιν», για να πάρει δύναμη, για να ενδυναμωθεί, να ισχυροποιηθεί, να πιστέψει, να βασιστεί ακόμη περισσότερο στην Ανάστασή του Χριστού.

Αν ο Θωμάς ζήτησε να ψηλαφίσει τις πληγές του Κυρίου και ο λαός του Θεού μέσα από τη σκόνη την αγιαστική, την ευδιαστική, τη θεραπευτική και ιαματική που ανέβλυζε από τον τάφο του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου έλαβε και ο λαός του Θεού τη δύναμη, Ποια δύναμη! Όχι τη δύναμη για να κυριαρχήσει πάνω στους άλλους ανθρώπους, αλλά για να ομολογήσει, για να ομολογήσει την Ανάσταση. Αυτή η σκόνη γέννησε Μάρτυρες. Αυτή η σκόνη γέννησε ομολογητές, αυτή η σκόνη γέννησε ιεραποστόλους, αυτή η σκόνη οδήγησε ανθρώπους στα σπήλαια, στις ερήμους και στις οπές της γης. Αυτή η σκόνη όπως και τόσα αισθητά σημεία της Χάριτος του Θεού οδηγεί τους ανθρώπους.

Ο καρπός της Αναστάσεως ο σημαντικότερος και ο σπουδαιότερος είναι η μετάνοια και ο καρπός των σημείων που μας δίνονται, μας δίνονται τα σημεία για να μετανοούμε όχι για να αποκτούμε θρησκευτικό ναρκισσισμό. Απόδειξη αν πραγματικά έχουμε δει σημεία είναι ο βαθμός της μετανοίας μας.

Να ποιο είναι το ερώτημα της Αναστάσεως. Να ποια είναι η πρόκληση της Αναστάσεως και ποιο είναι το διακύβευμα της Αναστάσεως. Να ποια είναι η πρόκληση και η πρόταση που μας απευθύνει ο Άγιος Ιωάννης ο Θεολόγος: «Μέσα από την ιαματική σκόνη, η οποία ανέβλυσε από τον τάφο του, αν κατά πόσο θα κάνουμε όντως σκόνη τον πειρασμό, σκόνη την αμαρτία, θα τη διαλύσουμε και θα μεταποιήσουμε τη σκόνη του Ευαγγελιστού της αγάπης σε άρωμα ζωής αιωνίου,

σε ευωδία πνευματική, σε καθημερινότητας ζωής, σε βίωμα Αναστάσιμο και σε τρόπο Αναστάσιμης πολιτείας μέσα στον κόσμο”.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών ευρισκόμενος στο Ορφανοτροφείο Θηλέων, δέχθηκε επίσκεψη από όμιλο μεταπτυχιακών φοιτητών και υποψηφίων διδασκτόρων του Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας του ΕΚΠΑ, στο πλαίσιο υλοποίησης εκπαιδευτικού προγράμματος, τους οποίους συνόδευε η Επίκουρη Καθηγήτρια και Υπεύθυνη του Προγράμματος κ. Ιωάννα Κομνηνού και με τους οποίους είχε μία εποικοδομητική και ιδιαίτερη επικοινωνία και ανταλλαγή απόψεων.

Το απόγευμα ο κ. Συμεών τέλεσε τον Αναστάσιμο Αρχιερατικό Εσπερινό, καθώς και την καθιερωμένη Ιερά Λιτανεία στον Πανηγυρίζοντα Ναό του Αγίου Νικολάου του Νέου του εν Βουναίοις στο χωριό Ανθήλη του Δήμου Λαμιέων.

Στο κήρυγμά του ο κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Ο Άγιος Νικόλαος ο Νεομάρτυς και Μεγαλομάρτυς ο Νέος τιμάται ιδιαίτερα στη Στερεά Ελλάδα και τη Θεσσαλία, στην Κεντρική, στην Ηπειρωτική Ελλάδα και μάλιστα είναι εντυπωσιακό, το πόσοι Ιεροί Ναοί υπάρχουν και στη δική μας Ιερά Μητρόπολη και μάλιστα σε μία ποικιλία γεωγραφικής τοποθέτησεως και σε χωριά του κάμπου και σε ορεινά χωριά, αλλά ακόμα και στα νησάκια της Μητροπόλεώς μας. Δεν είναι τυχαίο ότι τόσο η Ιερά Νήσος της Γλύφας τιμάται στον Άγιο Νικόλαο τον Νέο, τόσο η Ιερά Νήσος της Αταλάντης, δίπλα στο Ταλαντόνησι, το μικρό νησάκι τιμάται στον Άγιο Νικόλαο τον Νέο, όσο και η Ιερά Νήσος της Λάρυμνας απέναντι από τη μαρτυρική ΛΑΡΚΟ, αλλά και χωριά σε Δυτική Φθιώτιδα στην ορεινή Δυτική Φθιώτιδα όπως η Γραμμένη και το Δίλοφο, μεγάλη και κορυφαία κωμόπολη εδώ η Ανθήλη, που τιμάται με αυτό το μεγάλο Ναό, αλλά και αλλαχού μικρά και μεγάλα εκκλησάκια, παντού μικρές και μεγάλες πανηγύρεις σήμερα με ιδιαίτερη έμφαση στον Άγιο Νικόλαο.

Και αυτή η παρατήρηση μάλλον οδηγεί και σε ένα επιπλέον συμπέρασμα, το οποίο είναι ιδιαίτερα χρήσιμο για τις μέρες στις οποίες ζούμε σε εποχές σύγχυσης, σε εποχές που η πολιτιστική μας ταυτότητα κινδυνεύει, σε εποχές που πολύ εύκολα μπορούμε να απεμπολήσουμε ήθη και έθιμα, τα οποία είναι αδιάκοπα στο χρόνο με δικαιολογίες ή αιτιάσεις άλλοτε προφανείς ή ευλογοφανείς και άλλοτε εντελώς παράλογες. Είναι πολύ σημαντικό να καταλάβουμε ότι η μνήμη ενός Αγίου σε μία περιοχή και μάλιστα όχι στα στενά όρια ενός χωριού συνιστά στοιχείο πολιτιστικής ταυτότητας και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό για έναν λαό, ο οποίος μέσα στο διάβα των αιώνων, το δυνατό του χαρτί δεν ήταν ούτε η οικονομική του ισχύς, ούτε η βαριά του βιομηχανία, ούτε ο φοβερός του εξοπλισμός, ούτε η ισχυρή πληθυσμιακή του δύναμη αλλά ο πολιτισμός του. Διαχρονικά μέσα στους αιώνες αυτή ήταν η δύναμη.

Πολύ μεγάλο γεγονός τεράστιο, τεράστιας αξίας και σημασίας είναι ό,τι συγκροτεί πολιτισμό, κοινότητα και ταυτότητα γι' αυτό και πρέπει να είναι στην προτεραιότητα των στοχεύσεων μας και να μην πιθηκίζουμε με κάθε ευκαιρία εισάγοντας ξενόφερτα έθιμα για να κάνουμε εντύπωση ή να κάνουμε κρότο, τα οποία έρχονται και παρέρχονται, τα οποία όμως δεν κράτησαν ούτε το Γένος, ούτε το έθνος, ούτε την παράδοση και ούτε μπόρεσαν να διατηρήσουν σε ένα τεράστιο θαύμα το οποίο δεν το έχουμε αναλογιστεί.

Περάσαμε τέσσερις αιώνες και στη Μακεδονία την πατρίδα μου πέντε αιώνες Οθωμανικής κυριαρχίας σκλαβιάς και βλέπουμε και σήμερα τι βία υφιστάμεθα, ήδη από χθες με τη μετατροπή της Μονής της Χώρας σε τέμενος που δεν υπήρχε κανένας λόγος, καμία αναγκαιότητα, σε αυτή την Μονή που υπάρχει το κορυφαίο ψηφιδωτό της Ανάστασης στον κόσμο που δεύτερό του δεν υπάρχει, σε αυτήν την Μονή στην Κωνσταντινούπολη, στη Βασιλίδα των Πόλεων, η οποία αποτελεί και πόλο έλξης επισκεπτών για τη γείτονα χώρα, αλλά βλέπετε, όταν δεν υπάρχει πολιτισμός, όταν δεν υπάρχει κουλτούρα, όταν δεν υπάρχει επίγνωση τι συνιστά ταυτότητα, τα πάντα πολύ εύκολα μπορούν να υποταχθούν σε σκοπιμότητες πρόσκαιρες αυτού του κόσμου. Το μεγάλο θύμα είναι ο πολιτισμός με την βεβήλωση της Μονής της Χώρας και γι' αυτό θέλει πολύ μεγάλη προσοχή και δεν είναι τυχαίο ότι στη δική μας παράδοση και έτσι πρέπει να κάνουμε, ασχέτως τι κάνουν οι γείτονές μας σε Ανατολή και Δύση, τα μνημεία οφείλουμε να τα σεβόμαστε όποιος παραδόσεως κι αν είναι.

Και βλέπουμε λοιπόν ότι έρχεται ένας Άγιος ο οποίος αγάπησε και αγαπήθηκε από τους ανθρώπους της γης, του μόχθου, του κόπου, γιατί στο πρόσωπο αυτού του Αγίουέρα από τις θαυμαστές επεμβάσεις βρήκαν οι άνθρωποι τον «οικείο», τον δικό τους άνθρωπο. Αυτό είναι το μυστικό της τιμής και μνήμης των Αγίων. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος ονομάζει τους Αγίους μας ως

«Πρεσβυτέρους αδελφούς», ως τους μεγάλους μας αδελφούς, την οικογένειά μας. Οι Άγιοι είναι ότι πιο οικείο σε μας γιατί ενώ ήταν αμαρτωλοί άνθρωποι και αυτοί, ενώ γεννήθηκαν και ήρθαν στον κόσμο, όπως ήρθαμε και εμείς κατάφεραν να ξεχωρίσουν από την πίστη τους προς το Θεό, από την αγάπη τους προς τον άνθρωπο και κυρίως από το ηρωϊκό και θυσιαστικό τους φρόνημα και γι' αυτό οφείλουμε να τους τιμάμε. Αν πραγματικά πιστεύουμε σε πολιτισμό ή αν θέλετε και αν πιστεύουμε και σε τουρισμό γιατί είναι της μόδας να μιλάμε συνέχεια για τον τουρισμό αλλά αν πραγματικά πιστεύουμε σε τουρισμό, πρώτιστα οφείλουμε να κρατήσουμε την ταυτότητά μας, αυτό που είμαστε, διότι ποιο θα είναι το προϊόν μας σε αυτούς που περιμένουμε να έρθουν για να γίνουμε προορισμός, αν δεν είναι ο εαυτός μας;

Ποιον εαυτό μας; Αυτόν που μόνοι μας κινδυνεύουμε να τον στραπατσάρουμε, να τον ευνουχίσουμε, να τον αλλοιώσουμε ή να το ξεχάσουμε;».

Οι Ιερές Ακολουθίες μεταδόθηκαν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (89,4 Fm) και από διαδικτύου, ενώ τους Ιερούς Ύμνους, τόσο στην Θεία Λειτουργία όσο και στον Εσπερινό απέδωσαν χοροί Ιεροψαλτών, υπό τον Καθηγητή του Ωδείου της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος «Γερμανός ο Μελωδός» και Πρωτοψάλτη του Ιερού Ναού Αγίου Αθανασίου Λαμίας κ. Σεραφείμ Κυρίτση, τον Πρωτοψάλτη του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Λαμίας κ. Νικόλαο Αλεξόπουλο και άλλους τοπικούς ιεροψάλτες.

Μεταξύ του πλήθους των πιστών στις Ιερές Ακολουθίες παραβρέθηκαν: ο Βουλευτής Φθιώτιδος κ. Γεώργιος Κοτρωνιάς, ο Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Λαμιέων κ. Σεραφείμ Πρέντζας, η Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου κ. Νάγια Φαρδή, η Αντιδήμαρχος Παιδείας και Πολιτισμού κ. Ειρήνη Σόλια, ο Διευθυντής Β/θμιας Εκπαιδεύσεως Ν. Φθιώτιδος κ. Κωνσταντίνος Σπαλιώρας, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

[Δείτε ΕΔΩ φωτογραφικό υλικό](#)